

trent gaa op imod Indtægter af faste Ejendomme og Kapital m. m. Tager man saa derefter de Udgifter, der afholdes af Skatteindtægten, vil det vise sig, at medens Halvdelen — maaste den større Halvdel, det er, som man nu vil regne det — gaar til Fordel for samtlige Statterydere, til saadanne Udgifter som Brolægning, Brandvæsen og lignende, medens den anden Halvdel udelukkende afholdes til Fordel for de ubemidlede, nemlig til saadanne Udgifter som Fattigvæsen, Skolevæsen og enkelte Hospitalsudgifter. Men hvad vil det da sige? Det vil sige, at ethvert Kniberi, man tvinges til lige over for Københavns Kommunalbestyrelse, vil gaa en Gang ud over de besiddende og flere Gange ud over de ikke besiddende. Altsaa, de ikke besiddende maatte kunne gaa med til enhver Stat, fremfor at Byen blev tvunget ind paa Kniberi. Smid- lertid er der jo ikke her Tale om en Stat, der vil genere de ubemidlede, det drejer sig ikke om en Accise eller Kopskat, men det drejer sig om en Indkomstskat, en Stat, som jeg for øvrigt har mange Indvendinger imod; for det første fordi det i Virkeligheden ikke er en saa retfærdig Stat, som den tager sig ud paa Papiret, og for det andet, fordi den har den farlige Egenkab, at den kan smutte væk mellem Hænderne i det Øjeblik, man tror, man har den. Men D'Her. fra Venstre se jo anderledes paa den; for dem har den altid været den eneste retfærdige, og saa komme de Herrer dog og stille deres Betingelser for at gaa til en saadan Stat. Jeg ved naturligvis ikke, hvad Svaret derpaa vil blive, men saa meget er sikkert, De maa dog gaa ud fra, at det kan blive, at man siger: Ja, saa er der ikke andet at gjøre Københavns Kommune end: knib, vi kunne ikke staae Vej til andet. Det vil sige, at for at faa, hvad jeg vil kalde et storpolitisk Krav tilfredsstillt, tvinger man Københavns Kommune ind i en Slags Bisnetilstand. Det vilde undre mig, om De kunde gøre det efter de Erfaringer, som De har, og det vilde gøre mig ondt, fordi jeg som god Demokrat er paa det rene med, at er der nogen, som Bisnetilstanden vil gaa ud over, er det de smaa i Samfundet; de store generer den ikke. Det kunde blandt andet føre til at Københavns Kommune blev nødsaget til at gaa til, hvad det ærede Medlem fra Vælum (Ving) saa nødig vil, at forhøje Gaspriserne, hvilket jeg ogsaa vilde beklage. Jeg vil altsaa haabe, at man i al Fald ikke maa faa Nektal for en Sammenknytning af disse to Forslag, thi saa vilde det foreliggende Forslags Fremkomst alene derigennem kunne gøre Fortræd.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Hage): Den Modtagelse, som dette Lovforslag har fundet, er i ingen Henseende uventet. De Indvendinger, som ere blevne gjorte, ere ikke ny, hverken i Indhold eller i Tone. Tonen maa jo siges at være saa elskværdig og imødetommende, som det paa nogen Maade kan ønskes. Man erkender, at den nuværende Ordning i Virkeligheden er ubillig, og at der længe har været et rimeligt Krav om at faa den forandret, og man udtaler sig i de store Træk med al ønskelig Velvilje om Karakteren af det Forslag, som her foreligger. Men denne velvillige Modtagelse beroliger mig for saa vidt ikke, som jeg erindrer, at alle Forslag af lignende Art have faaet samme Modtagelse her i Tinget ved tidligere Lejligheder. De ere under alles Klappen paa Skulderen gaaede deres Gang til det andet Ting, og der ere de pludselig styrtede i en Faldgrube og ere forvundne. Hvis ærede Medlemmer af Regeringspartiet, som jo væsentlig have udtalt sig ret anerkendende om Forslagets Indhold, vilde gøre noget virkelig godt for det, maa de søge at udvirke, at det ikke gaar med Forslaget denne Gang, saaledes som det er gaaet tidligere. Særlig vil jeg i saa Henseende henvende en Opfordring til den højtærede Indenrigsminister. Han har haade nu og ofte tidligere erkendt, at den nuværende Tilstand har Krav paa Forandring, at dette er en billig Forandring, som man ikke vedblivende kan stude til Side. Naar Forslagsstillerne overhovedet paa ny have bragt denne Sag paa Bane, er det, som jeg ved Forlæggelsen udtalte, fordi der fra det andet Ting vil komme til os et Forslag, som giver den stærkeste Anledning til samtidig at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg vil da haabe, at den højtærede Indenrigsministers Indflydelse maa vise sig stærk nok til at bringe Landstinget til denne Gang at tage Spørgsmaalet under indgaaende Overvejelse. Hvis der kun fra den anden Side møder en nogenlunde oprigtig Vilje til at bringe noget ud af denne Sag, er jeg overbest om, at det ikke vil være vanskeligt at naa et Resultat, thi jeg behøver ikke at sige, at det i ingen Henseende er Meningen, at man ikke meget vel skulde kunne forhandle endogsaa om væsentlige Endringer i Forslaget. Jeg vil i Sammenhæng hermed gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgtres (Hammerich), at hans Betragtninger angaaende selve den ubdvidede Befatningsmyndighed, som Københavns Kommunalbestyrelse ønsker, skal jeg slet ikke komme ind paa, thi dette Spørgsmaal ligger ikke for. Betragtninger derom